

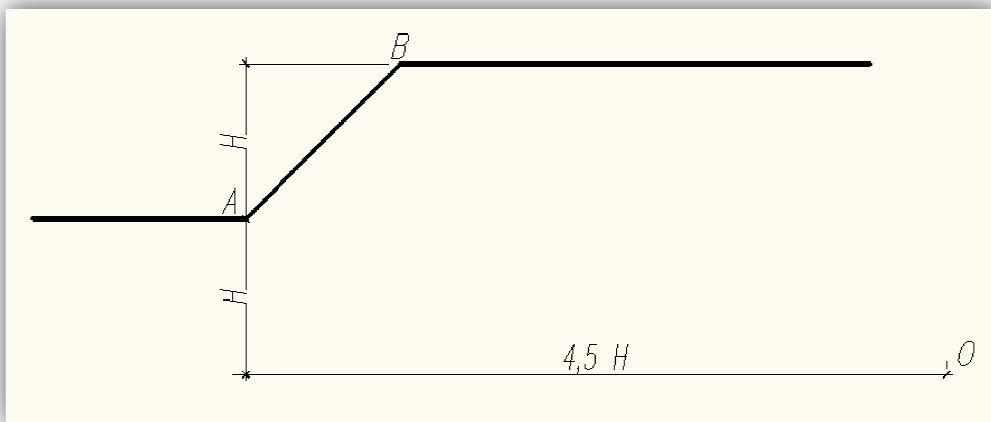
METODA FELLENIUSA

Obliczenia przeprowadzamy na 1 mb skarpy zakładając że:

- potencjalna powierzchnia poślizgu jest cylindryczna
- dla danej skarpy istnieje jedna najniebezpieczniejsza powierzchnia poślizgu
- siły oddziaływania pomiędzy paskami są zerowe.

W celu ustalenia potencjalnej powierzchni poślizgu należy wyznaczyć linię najniebezpieczniejszych punktów obrotu według procedury opisanej poniżej.

1. Z punktu A odkładamy pionowo w dół odcinek o długości równej wysokości skarpy. Od jego końca odkładamy kolejny odcinek, tym razem poziomy którego długość powinna mieć wartość równą 4,5 wysokości skarpy. Tym sposobem wyznaczono punkt O.

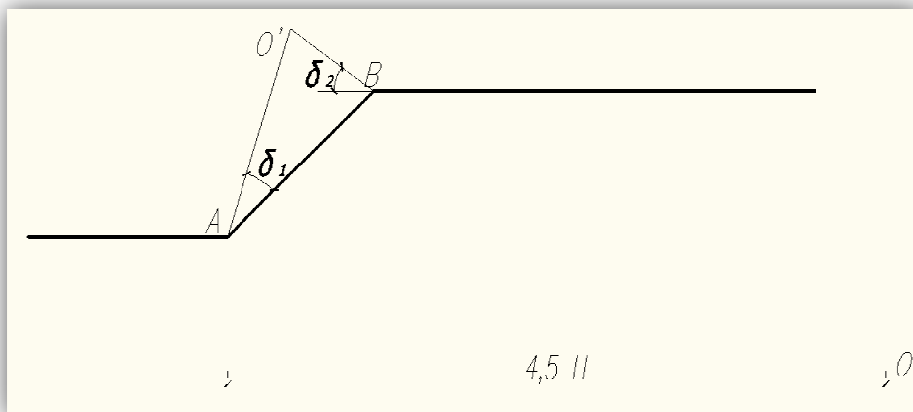

2. Na podstawie nachylenia skarpy należy przyjąć kąty δ_1 oraz δ_2 według tabeli:

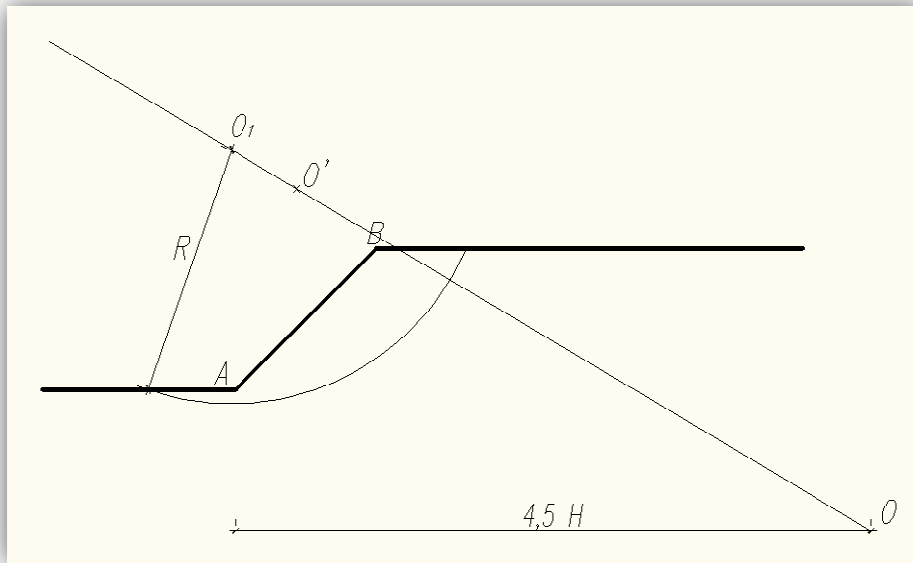
Z. Wiłun – Zarys Geotechniki

Nachylenie skarpy	δ_1	δ_2
1:1	28	37
1:1,5	26	35
1:2	25	35
1:3	25	35
1:5	25	37

Kąty odłożyć zgodnie z rysunkiem, wyznaczając punkt O'.

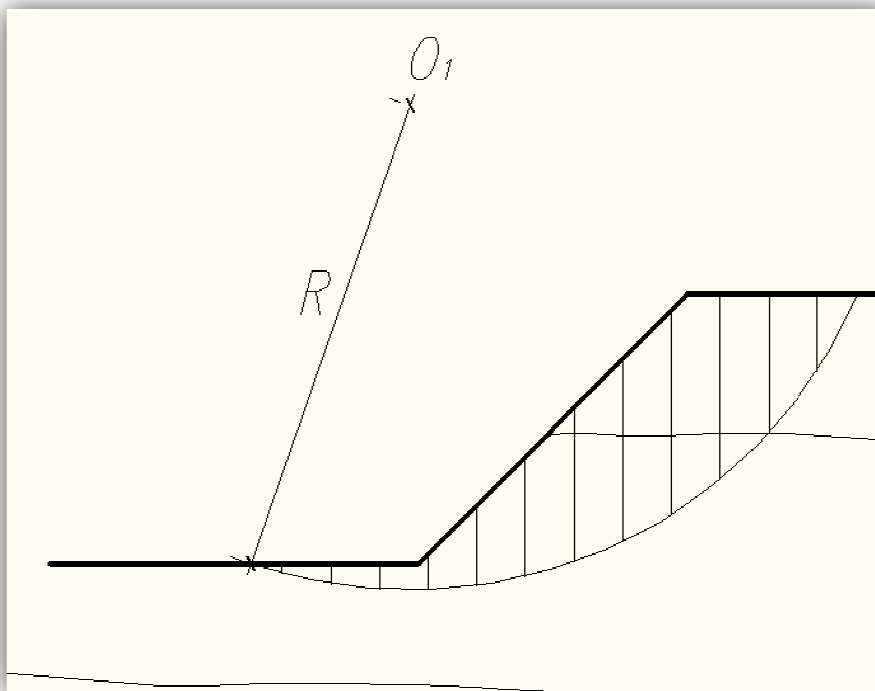

3. Prosta przechodząca przez punkty O i O' jest linią najniebezpieczniejszych punktów obrotu. Na wyznaczonej prostej wybieramy dowolny punkt O_1 , z którego rysujemy dowolnym promieniem R jedną z potencjalnych powierzchni poślizgu.

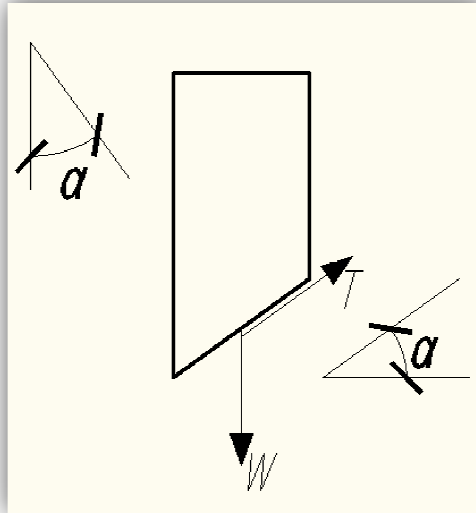

WYZNACZENIE SIŁ DZIAŁAJĄCYCH W SKARPIE

1. Powstałą bryłę dzielimy na mniejsze bloki (paski o grubości 1 m wzdłuż skarpy) przyjmując:
  - minimum 5 pasków
  - szerokość paska około $0,1R$
  - podstawę paska w obrębie jednej warstwy geotechnicznej

2. Rozpatrywane siły działające na poszczególne paski

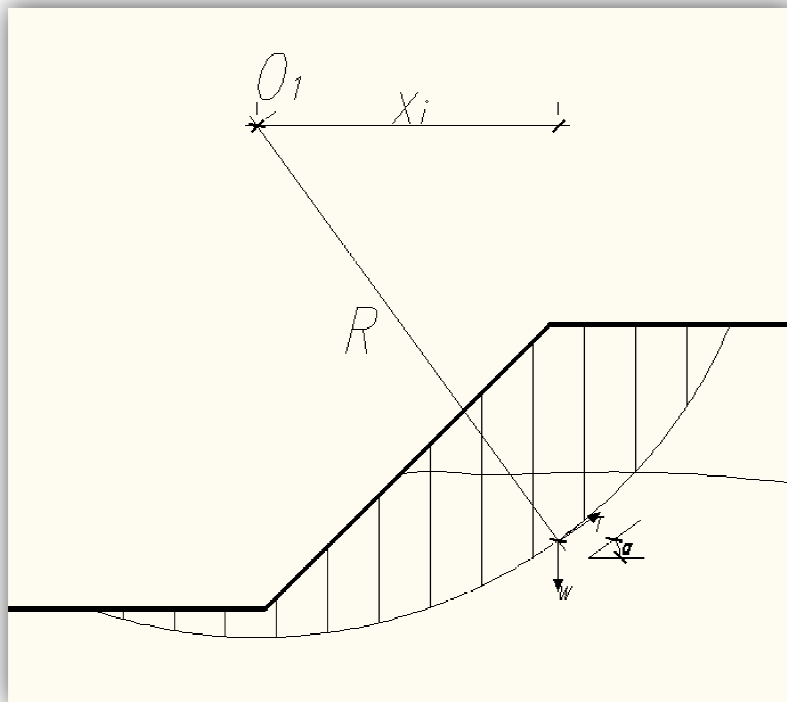

W – ciężar wydzielonego bloku (paska) gruntu
T – siła tarcia

3. Momenty działające na skarpe

M_{dest} – moment destabilizujący

M_{utr} – moment utrzymujący

Dla pojedynczego paska:

$$M_{\text{dest},i} = W_i \cdot x_i$$

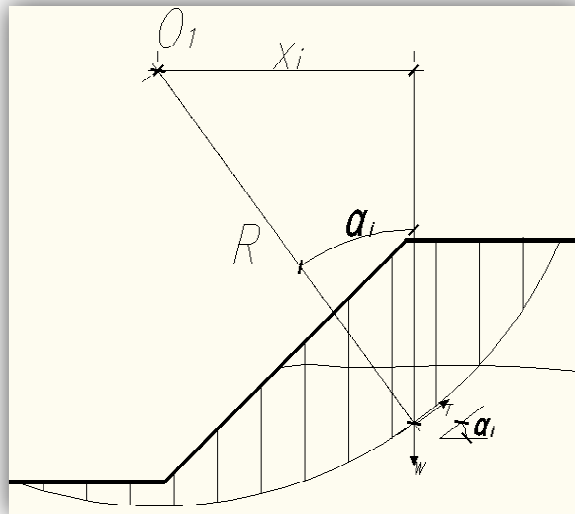
$$M_{\text{utr},i} = T_i \cdot R$$

Dla całej skarpy:

$$M_{\text{dest}} = \sum W_i \cdot x_i$$

$$M_{\text{utr}} = \sum T_i \cdot R$$

4. Wyznaczenie wartości sił

Zgodnie z powyższym schematem:

$$\sin \alpha_i = \frac{x_i}{R}$$

$$x_i = R \cdot \sin \alpha_i$$

a więc:

$$M_{dest} = \sum (W_i \cdot R \cdot \sin \alpha_i) = R \cdot \sum (W_i \cdot \sin \alpha_i)$$

Siła tarcia należy wyznaczyć z zależności:

$$T_i = N_i \cdot \tan \varphi_i + c_i \cdot l_i$$

Gdzie:

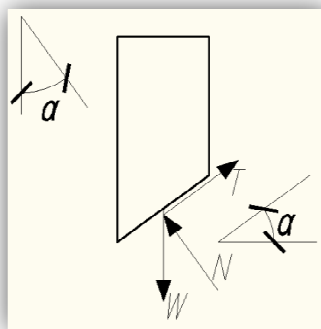
N – siła normalna (prostopadła do podstawy paska), wyznaczona jako składowa siły W.

$$N_i = W_i \cdot \cos \alpha_i$$

φ_i – kąt tarcia wewnętrznego gruntu w którym znajduje się podstawa paska

c_i – spójność gruntu w którym znajduje się podstawa paska

l_i – długość podstawy paska

Ostatecznie otrzymujemy:

$$M_{utrz} = \sum (T_i \cdot R) = \sum (N_i \cdot \tan \varphi_i + c_i \cdot l_i) \cdot R = R \cdot \sum (W_i \cdot \cos \alpha_i \cdot \tan \varphi_i + c_i \cdot l_i)$$

WSPÓŁCZYNNIK STATECZNOŚCI SKARPY F

$$F \geq F_{dop}$$

$$F = \frac{M_{utrz}}{M_{dest}}$$

$$F_{dop} = 1.3$$